

“మధురమైన పోలీలలా - హావనంగా అయినట్లయితే ఆత్మమీక సేవకు యోగ్యులుగా అమతారు, దోహా-అభిమానులైన పోలీలలు ఆత్మమీక యాత్రలలో ఉంటారు మరియు ఇతరుల చేత కూడా ఇదే యాత్రలను చేయిస్తారు”

వర్తమాన:- సంగమంలో పోలీలలైన మేరు చేసుకునే సంపాదనయే సత్యమైన సంపాదన - అదే ఎలా?

జవాబు:- ఇప్పుడు చేసుకునే సంపాదన 21 జన్మల వరకు కొనసాగుతుంది, మేరు ఎప్పుడూ దోహాలా తోయరు. జ్ఞానానానో వినడం మరియు వినోపించడం, సమ్మత చేయడం మరియు చేయించడం - ఇదే సత్యయాత్ర-సత్యమైన సంపాదన, దోహానో సత్యయాత్ర-సత్యమైన తండ్రోయే మేకు నేర్పాస్తారు. ఇటువంటి సంపాదనను మౌత్యం కల్పంలో ఎవరూ చేసుకోలేరు. వారే సంపాదన ఏదీ మేతో పాలు రారు.

గీతము:- మేము ఆ మార్గంలో నడవాలి..... (హమే ఉన్ రూహోం పర్ చల్ నా హై.....)

ఓంశాంతి. భక్తి మార్గంలో పోలీలలు చాలా ఎదురుదొబ్బలు తీస్తారు. భక్తి మార్గంలో చాలా భావనతో యాత్రలు చేసేందుకు వాళ్ళారు, రామాయణం మొదలైనవి వంటారు. ఎంత ప్రేమగా కూర్చానో కథలను వంటారంటే, అవి వంటూ-వంటూ ఏడుపు కూడా వచ్చేస్తుంది. మా భగవంతుని, భగవతో అయిన సీతను దొంగ అయిన రావణుడు ఎత్తుకువళ్ళాస్తోయాడు. అదే వంటున్నప్పుడు కూర్చానో ఏడుస్తారు. ఇవన్నీ కట్టు కథలు, వీటి వల్ల లాభమేమీ లేదు. హా పతీత హావనా రండి, వచ్చే దుఃఖిత ఆత్మలైన మమ్మలనో సుఖమయంగా చేయండి అని పోలుస్తారు. కానీ, ఆత్మ దుఃఖిస్తోంది అని వారు భావించరు, ఎందుకంటే వారు ఆత్మను నేర్పలేకపో అని అంటారు. ఆత్మ సుఖ-దుఃఖాలకు అతీతమైనదని భావిస్తారు. ఇలా ఎందుకు అంటారు? ఎందుకంటే పరమాత్మ సుఖ-దుఃఖాలకు అతీతమైనవారు కామన వారి పోలీలలు సుఖ-దుఃఖాలలోకి ఎలా వస్తారు అని భావిస్తారు. ఇప్పుడు పోలీలలు ఈ వాస్తవాలనోంటినో అర్థం చేసుకున్నారారు. ఈ జ్ఞాన మార్గంలో కూడా అప్పుడప్పుడు గ్రహచారం కూర్చాంటుంది, అప్పుడప్పుడు ఇంకేదో జరుగుతుంది. ఒక్కోసారి ప్రభులీతులైన ఉంటారు, ఒక్కోసారి వాడోపయోని ముఖముతో ఉంటారు. ఇదే మాయతో జరిగే యుద్ధము. మాయ పైననే వాజయానో పొందాలి. మార్గపుతులు అయినప్పుడు ‘మనమనాభవ’ అనే సంజీవని మూలకను ఇవ్వడం జరుగుతుంది. భక్తి మార్గంలో చాలా ఆర్భాటం ఉంటుంది. దోహతల మూర్తులను ఎంతగా అలంకరిస్తారు, సత్యమైన ఆభరణాలతో అలంకరిస్తారు. ఆ ఆభరణాలు సోహామీ యొక్క ఆస్తి అయినట్లు. సోహామీ ఆస్తి అనగా మూజారులదే లేక లోరనోటో అమతుంది. మేము చైతన్యంలో చాలా వజ్జర వైధూర్యాలతో అలంకరించబడి ఉండేవారమని, మళ్ళీ మూజారులుగా అయినప్పుడు కూడా చాలా ఆభరణాలను ధరిస్తామని పోలీలలైన మేకు తలుసు. కానీ ఇప్పుడు ఏమీ లేదు. చైతన్యమైన రూపంలోనూ ధరించారు మరియు జడమైన రూపంలోనూ ధరించారు. ఇప్పుడు ఏ ఆభరణాలు లేవు. మార్గంగా సాధారణంగా ఉన్నారారు. నేను సాధారణ తనుమలోకి వస్తానని, రాజరికం ఆర్భాటమేమీ ఉండదు అని తండ్రో అంటారు. సన్యాసులకు కూడా చాలా ఆర్భాటము ఉంటుంది. సత్యయుగంలో ఆత్మలమైన మనము ఏ వాధంగా పవిత్రంగా ఉండేవారము అనదీ ఇప్పుడు మేరు అర్థం చేసుకున్నారారు. మన శరీరాలు కూడా పవిత్రంగా ఉండేవి. ఆ అలంకరణ కూడా చాలా బాగుంటుంది. ఎవరైనా సుందరంగా ఉంటే, వారికి అలంకరించుకునే అభిరుచి కూడా ఉంటుంది. మేరు కూడా సుందరంగా ఉన్నప్పుడు చాలా మంచి-మంచి ఆభరణాలను ధరించారు. వజ్జరాలతో పొదగబడిన పొదోద పొదోద హారాలు మొదలైనవి ధరించారు. ఇక్కడ ప్రతి వస్తుమ నల్లగా ఉంటుంది. చూడండి, గోమలు కూడా

నల్లగా అమతూ వచ్చాయో. బాబా శ్రోతనాథ ద్వాపరానాకీ వాళ్ళనప్రమడు, అక్కడ చాలా మంచి గోమలు ఉండేవి. కృష్ణణుని గోమను చాలా సుందరంగా చూపిస్తారు. ఇక్కడకైతే కొన్నో ఒకలా, కొన్నో మరొకలా ఉన్నాయో, ఎందుకంటే ఇదో కలీయుగము. ఇలాంటి గోమలు అక్కడ ఉండవు. పోలీలలైన మేరు వాళ్ళనాకీ యజమానులుగా అమతారు. అక్కడ మే అలంకరణ కూడా అంత సుందరంగా ఉంటుంది. ఆలోచించండి - గోమలకైతే అక్కడ తప్పకుండా కావాలి. అక్కడ గోమల పేడ కూడా ఎలా ఉండో ఉండవచ్చు. అందులో ఎంత శక్తి ఉంటుంది. భూమికి ఎరువు కావాలి కదా. ఎరువు వసేనల్లయితే మంచి ధాన్యం పండుతుంది. అక్కడ, అన్నో వస్త్రములు మంచి శక్తి కలిగినవిగా ఉంటాయి. ఇక్కడకైతే ఏ వస్త్రములనూ శక్తి లేదు. పరతీ వస్త్రము మూర్తగా పవర్ లాస్ గా (శక్తిహీనం) అయిపోయింది. పోలీలలు సూక్ష్మవతనానాకీ వాళ్ళనారు. అక్కడ ఎంత మంచి-మంచి పదోద ఫలాలను తీసేవారు, శాబ్ద రసము మొదలైనవి తాగేవారు. ఇవన్నీంటినీ సూక్ష్మాత్కారం చేయించేవారు. అక్కడ తోటమూలులు ఫలాలు మొదలైనవి ఎలా కోసి ఇస్తారు. సూక్ష్మవతనంలొస్తాతే ఫలాలు మొదలైనవి ఉండజాలవు. ఇదంతా సూక్ష్మాత్కారమవుతుంది. వైకుంఠమైతే ఇక్కడే ఉంటుంది కదా. వైకుంఠం ఎక్కడో వైన ఉంటుందనీ మనుష్యులు భావోస్తారు. వైకుంఠము సూక్ష్మవతనములనూ ఉండదు, మూలవతనములనూ ఉండదు. ఇక్కడే ఉంటుంది. ఇక్కడ పోలీలలు ఏవైతే సూక్ష్మాత్కారాలలో చూస్తారో, వాటిని తర్వాత ఈ కళ్ళ ద్వారా చూస్తారు. ఎలాంటి హోదానో, అలాంటి సామాగ్రి ఉంటుంది. రాజుల మహాళు ఎంత మంచి-మంచి ఉంటాయో చూడండి. జైమూర్ లో చాలా మంచి-మంచి మహాళు నోర్మించబడ్డాయి. కేవలం ఆ మహాళు చూసేందుకో మనుష్యులు వాళ్ళతారు, దానికీ కూడా టికెట్ ఉంటుంది. ఆ మహాళు వాళ్ళనూ చూడడం కోసం తారోచి ఉంచుతారు. చూడడానాకీ వాళ్ళనవారు వారో మహాళులో ఉంటారు. కలీయుగంలో ఇలా ఉంటుంది. ఇదో పతీత పరపంచము. కానీ ఎవరూ తమను తాము పతీతులుగా భావించరు. మేము పతీతులుగా ఉండేవారము, దేనోకీ కారగానో వారోగా ఉండేవారము, మళ్ళీ మేము తోలగా అమతామనో ఇప్పుడు మేరు భావోస్తారు. అక్కడ పరపంచమే ఫస్ట్ క్లాస్ గా ఉంటుంది. ఇక్కడ అమారోకా మొదలైన వాటిలో ఫస్ట్ క్లాస్ మహాళు ఉన్నాయో, కానీ అక్కడ వాటిలో పోలీలనో ఇవేమీ కాదు, ఎందుకంటే ఇవో అల్పకాలికమైన సుఖాన్నో ఇచ్చేవి. అక్కడకైతే ఫస్ట్ క్లాస్ మహాళు ఉంటాయి. ఫస్ట్ క్లాస్ గోమలు ఉంటాయి. అక్కడ గోమలు కూడా ఉంటారు. శ్రోతీ కృష్ణణుడినీ గోమలుడనీ అంటారు కదా. ఇక్కడ గోమలను సంభాళించేవారు, మేము గోమలులము, కృష్ణణుని వంశానాకీ చందోనవారమనీ అంటారు. వాస్తవనాకీ కృష్ణణుని వంశావళి అనీ అనరు, కృష్ణణుని రాజధానాకీ చందోనవారమనీ అంటారు. షామకారుల వద్ద గోమలుంటే, వాటిని సంభాళించే గోమలులు కూడా ఉంటారు. ఈ గోమలులు అనే పేరు సత్యయుగానాకీ చందోనదీ. ఇదీ నన్ననటి వాషయము. నన్న మనం ఆదో సనాతన దేవో దేవతా ధర్మము వారోగా ఉండేవారము, తర్వాత పతీతులుగా అయ్యాయము కామన స్వయాన్నో హిందువులనీ పోలుచుకుంటాము. మేరు ఆదో సనాతన దేవో దేవతా ధర్మము వారా లోక హిందూ ధర్మము వారా అనీ అడగండి. ఈ రోజుల్లో అందరూ హిందువులు అనీ రాస్తారు. హిందూ ధర్మాన్నో ఎవరు స్థాపించారు? దేవో దేవతా ధర్మాన్నో ఎవరు స్థాపించారు? ఇదీ కూడా ఎవరోకీ తలీయదు. ఆదో సనాతన దేవో-దేవతా ధర్మాన్నో ఎవరు స్థాపించారో చూపండి అనీ బాబా పరశ్చన అడుగుతారు. శోవబాబా బ్రహ్మా ద్వారా స్థాపన చేస్తున్నారను. రాముడు లోక శోవబాబా శ్రోమతమనుసారంగా ఆదో సనాతన దేవో దేవతా ధర్మం స్థాపన అయ్యింది. తర్వాత రావణ రాజ్యం వస్తోంది, వీకారాలలోకీ వాళ్ళతారు. భక్తి మార్గం పరారంభమైనప్పుడు హిందువులనీ పోలుచుకుంటారు. ఇప్పుడు ఎవరూ తమను తాము దేవతలు అనీ చూపేమకలోరు. రావణుడు వీకారులుగా చేసాడు, తండ్రో వచ్చో నోర్మోకారులుగా చేస్తారు. మేరు ఈశ్వరీయ మతం ద్వారా దేవతలుగా అమతున్నారు. తండ్రోయే వచ్చో బ్రహ్మామణులైన మిమ్మలనీ దేవతలుగా చేస్తారు. మోటలు ఎలా దీగుతారు అనేదో పోలీలలైన మి బుద్ధిలో నంబరువారుగా కూర్చోంటుంది. మిగిలిన మనుష్యులందరూ ఆసురీ మతంపై నడుస్తున్నారనీ, మేరు ఈశ్వరీయ మతంపై

నడుస్ తున్ నారనో మోకు తాలుసు. రావణునో మతంపై మోటలు దోగుతూ వచోచారు. 84 జన్మల తర్వాత మళ్ళో మోదటో నంబరు జన్మను తోసుకుంటారు. ఈశ్వర్య బుద్ధో ద్వారా మోరు మోతతం స్పష్టో యోక్క ఆదోమధోయంతాలను తాలుసుకుంటారు. తండ్రో వచోచో మనలనో ఇంత హావనంగా తయారుచోస్తూన సమయలలో మన ఈ జోవోతం చాలా అమూల్యమైనదో, ఇదో సాహసమయమైనదో. మనం ఆత్మోమోక సోవకు యోగోయులుగో అమతాము. వారు ద్వైహోక సమాజ సోవకులు, వారు దోహోభోమానలలో ఉంటారు. మోరు దోహో-అభోమానులు. ఆత్మలను ఆత్మోమోక యోత్తరకు తోసుకువోళ్తారు. మోరు సత్తోపరోధానంగా ఉండోవారనో, ఇప్మడు తమోపరోధానంగా అయోయారనో బాబా అర్థం చోయోస్తారు. సత్తోపరోధానంగా ఉన్వారనో హావనులు అనో, తమోపరోధానంగా ఉన్వారనో పతోతులు అనో అంటారు. ఆత్మలలోనో మాలోనోయం చోరుకుందో. ఆత్మమనో సత్తోపరోధానంగా తయారు చోసుకోవాలో. ఎంత స్మృత్యోలో ఉంటారో, అంత పవోత్తరంగా అమతారు, లోదంటో తక్కకువ పవోత్తరంగా అమతారు, హాహాల భారం తలపై మోగోలీపోతుందో. ముందు ఆత్మలనో పవోత్తరంగా ఉంటాయో, తర్వాత పరోత్తో ఒక్కరో హత్తర వోరు వోరుగో ఉంటుందో. అందరో హత్తర ఒక్కలా ఉండదు. అందరోకనోనో ఉన్వారనో హత్తర బాబాదో, తర్వాత బరోహోమా-సరస్వతులదో ఎంత హత్తర ఉందో. ఎవరైతో స్థోపన చోస్తారో, వారో హాలన కూడో చోస్తారు. పోదోద హత్తర వారోదో. మోదట శోవబాబా, తర్వాత బరోహోమా-సరస్వతులు, వోరు మనరోజన్మలలోకో వస్తారు. శంకరుడు కోవలం సూక్ష్మమ రూపానో మోత్తరమో ధరోస్తోడు. అంతోకానో, శంకరుడు ఏదైనో శరోరానో అదోదోకు తోసుకుంటారనో కాదు. కృష్ణుడో తన శరోరముందో. ఇక్కడ కోవలం శోవబాబా మోత్తరమో శరోరానో అదోదోకు తోసుకుంటారు. పతోత శరోరలలోకో, పతోత పరోపంచలలోకో వచోచో ముక్కో-జోవన్ముక్కోతులలోకో తోసుకువోళ్ళో సోవను చోస్తారు. ముందు ముక్కోలలోకో వోళ్ళవలనో ఉంటుందో. నాలోడోజో ఫుల్ అయిన తండ్రో ఒక్కరో పతోతహావనుడు, వారోనో శోవబాబా అనో అంటారు. శంకరుడోనో బాబా అనో అంటో అదో శోభోంచదు. శోవబాబా అనో పదము చాలా మధురమైనదో. శోమనోపై కందరు జోలలోడు మష్పాలను వోస్తారు, కందరు ఇంకోవో వోస్తారు. కందరు హాలను కూడో పోస్తారు.

తండ్రో పోలలకు అనోక రకాలుగో అర్థం చోయోస్తో ఉంటారు. మోతతం ఆధారమంతో యోగంపై ఉందనో పోలలకు అర్థం చోయోచడం జరుగుతుందో. యోగం ద్వారానో వోకరోమలు వోనాశనమమతాయో. యోగం చోసోవారోకో జోశాన ధారణ కూడో బాగో జరుగుతుందో. వారు తమ ధారణలో నడుస్తూ ఉంటారు, ఎందుకంటో వారు ఇతరులకు కూడో వోనోపించవలనో ఉంటుందో. ఇదో క్రోత్త వోషయము. ఎవరోకైతో భగవంతుడు డైరొక్కలుగో వోనోపించారో, వారో వోన్వటలు, ఆ తర్వాత ఈ జోశానం ఇక ఉండదు. ఇప్మడు తండ్రో మోకు ఏదైతో వోనోపోస్తూనారో, అదో మోరు ఇప్మడు వోటున్వారు. ధారణ జరుగుతుందో, తర్వాత పరోరబోధమ హత్తరను అభోనయోచవలనో ఉంటుందో. జోశానం వోనడము, వోనోపించడము ఇప్మడో జరుగుతుందో. సత్తోయయుగలలో ఈ హత్తర ఉండదు. అక్కడ ఉండోదో పరోరబోధమ హత్తర. మనుష్యులు బోయారోస్టరో చదుమను చదుమతారు, తర్వాత బోయారోస్టరో గో అయో సంహదోస్తారు. ఇదో ఎంత గోప సంహదన, దోనో గురోచో పరోపంచం వారోకో తోలీయదు. సత్తోయమైన బాబా మో చోత సత్తోయమైన సంహదనను చోయోస్తూనారనో మోకు తాలుసు. మోరు ఎప్మడూ దోవాలా తోయరు. ఇప్మడు మోరు సత్తోయమైన సంహదనను చోసుకుంటున్వారు. ఇదో మళ్ళో 21 జన్మలు మోతో హాలు ఉంటుందో. ఆ సంహదన మోతో హాలు రోదు. ఈ సంహదన మోతో హాలు వస్తోందో కామన మోరు ఇటువంటో సంహదనను చోసుకోవాలో. ఈ వోషయాల మో బుద్ధోలలో తపో, ఇంకోవరో బుద్ధోలలోనూ లోమ. మోలో కూడో కందరు పదో-పదో మరోచోపోతూ ఉంటారు. తండ్రోనో మరోయూ వారసత్వోనో మరోచోపోకూడదు. ముఖ్యమైన వోషయము ఒక్కటో, తండ్రోనో స్మృత్యో చోయండో. ఆ తండ్రో ద్వారా 21 జన్మల వారసత్వం లభోస్తోందో, 21 జన్మలకు నోరోగో శరోరం ఉంటుందో. వుద్ధోపయం వరకు అకాల మృత్యుమ జరగదు. పోలలకు ఎంత సంతోషం ఉండాలో. తండ్రో స్మృత్యో ముఖ్యమైనదో, ఇందులోనో మాయ వోఫునాలను

కలగోస్థతుందో. తుఫానులు తోసుకొస్తోతుందో. అనోక రకాల తుఫాన్లు వస్తాయో. తండ్రోనో సమ్మతీ చేయాలనో మీరు అంటారు కానీ చేయలేకపోతారు. సమ్మతీలోనే చాలా మందో ఫాయిల్ అమతారు. చాలా మందో యోగిలలో బలహీనంగా ఉన్నారు. ఎంత వీలైతే అంత యోగిలలో ధృఢంగా అవ్వాలి. ఇకపోతే, బీజము మరయు వృక్షము యొక్క జ్ఞానము పాదోద వోషయమేమీకాదు.

తండ్రో అంటారు - నన్ను సమ్మతీ చేయండి, నన్ను సమ్మతీ చేయడం దోవారా, నన్ను తాలుసుకోవడం దోవారా మీరు అంతా తాలుసుకుంటారు. సమ్మతీలోనే అంతా నోండి ఉంది. సోవోట్ బాబా అయిన శోవబాబాను సమ్మతీ చేయాలి. ఉన్నతాతీ ఉన్నతమైనవారు భగవంతుడు. వారు శోరోషోరాతో శోరోషోరమైనవారు. 21 జన్మల కోసం ఉన్నతాతీ ఉన్నతమైన వారసత్వోనో ఇస్తారు. సదా సుఖమయంగా, అమరులుగా చేస్తారు. మీరు అమరమరీకో యజమానులుగా అమతారు కామన ఇటువంటి తండ్రోనో చాలా సమ్మతీ చేయాలి. తండ్రోనో సమ్మతీ చేయకపోతే, మిగిలినవన్నీ గుర్రతుకు వస్తాయో. అచోచా.

మధురాతో మధురమైన ఆత్మోమీక పోలీలకు మాత-పోత, బాప్ దాదాల పోరీయోసమ్మతులు మరీయు గుడ్ మారోనోంగో. ఆత్మోమీక పోలీలకు ఆత్మోమీక తండ్రో నమస్తో.

ధారణ కారకు ముఖ్యో సారము:-

1. ఈ ఈశోవరీయ జీవితం చాలా-చాలా అమూల్యమైనదో, ఈ జీవితంలో ఆత్మోమ మరీయు శరీరము, రోండోంటోనో పావనంగా తయారు చేసుకోవాలి. ఆత్మోమీక యోత్రలో ఉంటూ, ఇతరులకు కూడా ఈ యోత్రను నోరపోంచాలి.

2. ఎంత వీలైతే అంత, సత్మోయమైన సంపాదనలో నోమగ్నమవ్వాలి. నోరగోగో అయోయోందుకు సమ్మతీలో ధృఢంగా ఉండాలి.

వరదానము:- మాసోటర్ నాలాడోజో ఫుల్ గా అయి తోలీయనోతనానో సమాపతం చేస్తో జోజ్ఞాన సోవరూప యోగయుక్త భవ
మాసోటర్ నాలాడోజో ఫుల్ గా అయోయోవోరలో ఏ వోధమైన తోలీయనోతనము ఉండదు. ఫలానా వోషయం గురీంచో మాకు తోలీయనో తోలీయదు అనోవారు తమను తాము వోడిపోంచుకోలేరు. జోజ్ఞాన సోవరూప పోలీలలో ఏ వోషయోనోకి సంబంధించిన అజోజ్ఞానము ఉండజాలదు మరీయు ఎవరైతే యోగయుక్తులుగా ఉంటారో, వారోకి ముందో అంతా తోలీసోనటోలుగా అనుభవమమతుందో. మాయ యోకోక మోరుపు, శోభ తకోకువోమీ కాదనో, మాయ కూడా చాలా శోభోయమానంగా ఉంటుందనో, అందుకో దానో నుండో సురకోషోతంగా ఉండాలనో వారోకి తోలుసు. ఎవరైతే అనోనో రూపాలలోనూ మాయ యోకోక జోజ్ఞానానో అరధం చేసుకునోనారో, వారు ఓడిపోవడమనోదో అసంభవము.

సోలోగనో:- ఎవరైతే సదా పోరసనోచోతోతులుగా ఉంటారో, వారు ఎపోమడూ పోరశోచోతోతులుగా అవోవలేరు.